

இம்



விபுலானந்தர் மீட்சிப்பத்தும் சரித்திரச்சுருக்கமும்.



ஒக்கியோன்:

மட்டக்களப்பு வுலவர்மணி,
பண்டிதமணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை.



பதிப்பாளர் :

மட்டக்களப்புப் பகுதி இந்த பரிபாலன கலைஞர்.

விலை ரூம் -/30

-

19-7-60.



உயர்த்து விபுலானந்த அடிகளர்

விபுலானந்தர் மீட்சிப் பத்து

ஆசிரிய விருத்தம்

1. காரே றுந்திரு முதூர்த் தாய்தறு கடவுட் காதல்மகன்
குவிற் திருவுள கலைஞர் பேற்றேர் கண்ணிறை

திருமயிலோன்

எரே றும்புச் சீழ்பால் மேல்யா லாக்கினல் லிசைந்ட்டோன்
இமயத் தலைபிற் தமிழ்முத் திரைவரை ஈழக் கரிகாலன்.
சீரே றுந்தம் மூறிவர்க் காங்கில நாற்கவையினிதூட்டத்
தெருட்டும் புதுமைக் கபிலன் கலீயுக தெய்வ
அகத்தியனும்

பாரே றும்புக் மாளன் மீன்கேளக் கூவாய் பைங்குமிலே
பன்மோழி விபுலா னந்தன் வாழ்கேளக் கூவாய் பைங்குமிலே.

அடிகளார் மட்டக்களப்புக் காரைதீவில் அவதரித்தவர்; தெய்
வக் காதல் கொண்டவர்; தாய் வயிற்றிலிருக்கும் போதே கல்
லாமற் பரதியறிவு கைவங்தவர்; மயில்வாகனன் என்னும் பின்னோத்
திருநாமம் பெற்றவர்; கீழ்மாகாணம் ஏழுச்சியடைந்து மேன்மை
பெறாச் செய்தவர்; ஈழாட்டுக் கரிகாலன்; [சேரமு நாட்டுக் கரி
காலன் என்னும் அரசன் இமய மலையிலே தமிழ் முத்திரை
பொறித்தவன். இவரும் இமயம் வரை சென்று தமிழின் இனி
மையை நிலைநாட்டியவர். இதனால், ஈழக்கரிகாலன் என்று உபச
ரிக்கப்பெற்றார்.] புதுமைக் கபிலர்; [கபிலர் என்னும் சங்கப்
புலவர் குறிஞ்சிப்பாட்டு என்னும் அழகிய செய்யுளை இயற்றிப்
பிருகத்தன் என்னும் அரசனுக்குத் தமிழ் மொழியின் நுட்பங்களை
இனிமையாக அறிவுறுத்தி, வடமொழி மாத்திரமே சிறந்த மொழி
என்று அவன் கொண்டிருந்த எண்ணத்தை மாற்றினார். இது
பழைய செய்தி. நமது அடிகளாரோ தமிழ் மொழி மாத்திர
மற்றந்த புலவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கவிகளின் சிறப்பியல்புகளைச் சுகவை
பெற விரித்துவரத்து அவர்களை அக்கவிச் சுவையிலும் திளைக்கச்
செய்தவர். இது புதுச் செய்தி. இதனால், அடிகளாரைப் புதுமைக்
கபிலன் எனப் புகழ்ந்துவரத்தோம்.] கலீயுக அகத்தியர் நமது
அடிகளார்; [அகத்திய முனிவர் முத்தமிழுக்கும் முதல் இலக்க
ணஞ் செய்தவர். அவற்றுள்ளே பிற்காலத்தில் தலைமயங்கிய
இசைத்தமிழ் இலக்கணத்தைத் திருத்தியமைத்துப் பண்டுபோல்
நிலைநிற்கச் செய்த பெருமை பெற்றவர் நமது அடிகளார். இத
ஞால் கலீயுக அகத்தியனுகுஞ் தகுதிக்கும் உரியவரானார்.]

பைக்குயிலே, பூமிபுகழும் நம் அடிகளார் சுகமே மீன்கெ
னக் கூவுக. தமிழ்மொழி, வடமொழி, ஆங்கிலம், இலத்தின்,
பிரஞ்சு முதலிய பன்மொழிகளிற் பண்டிதரான விபுலான்து
அடிகளார் நீடு வாழ்கெனக் கூவுக.

2. ஈழ முற்பனி இமயம் வரைக்கோடு கட்டு மிசைத்துமின்

இந்திய வாணியை ஆங்கில பீடத் தேற்றிய புதுமையினேன்
தோழினம் கோள்வட மோழிமயமாகிய தோன்னம் யிசைத்துமிழைத்
தூய தனித்தமிழ் வடிவிற் தோற்றிய தந்தை யேனுந்துணையான்
குழும தத்தமிழ் வாணர் மதிக்கோரு சோதச் செஞ்சடரோன்
கவாமி சிவானங் தக்கட லாமய பஷணமத் தோற்றத்தோன்
வாழி யவன்சக மீன்கேன வினிதே கூவாய் வரிக்குயிலே
மாதவ விபுலா னந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் வரிக்குயிலே.

அடிகளார் ஈழம் தொடக்கம் இமயம் வரை சென்று புரிந்த
தமிழ்த் தொண்டில் வெற்றி கண்ட புகழாளர். சரசுவதி தேவி
இந்திய நாட்டுக்கு மாத்திரம் உரிய தெய்வமென்று சொந்தம்
பாராட்ட வேண்டாம். மேல் நாட்டுப் புலவர்களின் நாவிலும்
அத்தெய்வம், ஆங்கிலவாணியாகவும், உரோமை வாணியாகவும்,
கிரேக்க வாணியாகவும், இன்னும் பல பேதமாகவும் நடமாடுகின்
காட்சியையும் தமிழ் மக்கள் சண்டு களிக்க கேண்டுமென, ஆங்கில
வாணி என்னும் கட்டுரை வாயிலாக முதன் முதல் ஏடுத்
துக் காட்டியவர் நமது அடிகளாரே.

ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் இசைக்கலையானது வடமொழிச் சங்கீதத்துடன் கலந்து தன்னுருவமும், இயக்கமும் பாற வடமொழிச் சங்கீதத்தின் போக்கையே முற்றுங் தழுவிக் கொண்டது. இக்குல் வடமொழிச் சங்கீதத்தையே தமிழிசையென மயங்கித் தமிழர் இசைத்து இன்புறுவதைக் கண்ட அடிகளார், தமது கணித நுட்பமும், தமிழ்மொழி வடமொழிச் சங்கீத சரத்திரங்களின் ஆராய்ச்சித் திறமையுங் துணையாகக் கொண்டு பதினைந்து வருடம் இசைக்கலையாகிய பெருங்கடவிலே மூழ்கித் திணித்து, அங்கே சிதற்க் கிடந்த தமிழிசைப் பகுதிகளையெல்லாம் ஒருங்கே திரட்டி வரிசைப் படுத்தி, இதுதான் தமிழிசைக் கலையென யாழ் நூல் வாயிலாகத் தனித்தமிழ் வடிவிலே தோற்றமுறச் செய்தார். இந்த அநுமையும் பெருமையும் நோக்கி அடிகளாரை இசைத் தமிழின் தந்தையென இசைத்தோம்.

அடிகளார் சிவானந்த சுவாமிகளின் அருள் பெற்ற சீடர்.
படிமைத் தோற்றம் சுதான் தவவேடம்.

3. வெள்ளிப் பணிமலை வாரத் தேறிய மேன்மைப் பேறுந்தேன்

வேதத் தணிமுத லாதித் திருநிறை சோதீச் கடர்கண்டோன்
அள்ளிக் கோள்வன அழகுத் தோற்றத் தாழ்ந்த வியப்பானேன்

ஆண்டோரு மூன்றாங்கன்படாற்றும் அருந்தவ நிலைன் ரேருன்
உள்ளத் துயர்வென வோங்கிடு மீழப் பல்கலை மன்றத்தே
ஒளிர்தமிழ்ப் பீடத் தேழிலுற வேறிய ஒருமுதற் பேராசான்
வள்ளற் குருமணி தோள்வலி மீன்கெனக் கூவாய் மாங்குயிலே
மனின்ற விபுலா ண்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் மாங்குயிலே.

திருக்கயிலாச யாத்திரை செய்தவர்; அங்கே அருட்சோதியை
கேரே தரிசித்தவர்; அதன் அழகில் ஈடுபட்டு மூன்றாண்ட்காலம்
அங்கேயே தங்கயிருந்து அருந்தவம் புரிந்தவர்; பேராசிரியர்,
மாணுச்கர் என்போரின் உள்ளம்போல் உயர்ந்த இலக்கைப் பல
கலைக் கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.

4. பாற்கடல் மீதோரு மரகத மலைதான் பைம்போற் போர்வைகொடே
போர்த்திய தென்னப் போலிதிரு மெனிப் புனிதத் திருவருவான்
மேற்கடல் மிசையெழில் வெற்றித் திருவினில் வீறுகொழுப்பு நகர்
வேந்தர் வயித்திய சாலையுள்ளக்கர வெம்மை தணித்திவோன்
நாற்கட லசைவில் குணக்கட வருள்வளர் கோன்றைத் தவவலியான்
நோய்நலி யாதுடல் தான்மேலி யாதுபன் னாறுன் பீர்வாழ
நாற்கட லுலக மகிழ்ந்திட நன்றே கூவாய் நறுங்குயிலே
நம்பன விபுலா ண்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் நறுங்குயிலே.

பாற்கடவின் நடுவே ஒரு மரகதமலை, பொன்னிறமான போர்
வையைப் போர்த்துக் கொண்டு கிடப்பது போலக், கொழும்பு
மாநகர் அரசினர் வைத்தியசாலையிலே தமது சுரநோயின் வெம்
மையைத் தணிப்பதற்காகப் படுத்திருக்கின்றார். அவர் ஒரு ஞாற்
கடல்; கலங்காத குணக்கடல்; தவவலியை பெற்றவர். பாற்கடல்—
வென்னிறமான மெத்தை; மரகதமலை - அடிகளாரின் கரிய திரு
மெனி; பைம் பொற் போர்வை - காஷியுடை.

5. மாசமோன் ரூப்த்தமிழ்ப் பொன்னுரை யாதோரு மாற்றுமிலாதநிலை
வருகூர நோய்க்கயராள்தமி ழுன்னையின் வறுமை நிலைக்கயர்வான்
பாசமே லாமவன் தாய்த்திரு நாட்டுப் பணிசெயல் மீதுளதால்
பைந்தமி ழுன்னை திருப்பணி தோட்டன பாதிகை கூடலீலை
தேசமே லாமவன் தேக சுகம்பேறு செய்திக் குருகுவன
செந்தமி ழுன்னையோர் னாறுண்டின்பின் தேடு பெருஞ்சேல்வம்
வாசமு லாந்திரு வாயால் மீன்கெனக் கூவாய் மணிக்குயிலே
மதினிறை விபுலா ணந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் மணிக்குயிலே.

ஒரு மாசமாகத் தமிழாகிய பொன் உரையும் மாற்று வில் வரமற் கிடக்கின்றது. அடிகளார் தமது நாவாகிய உரைகல்லில் தமிழாகிய பொன்னை உரைக்காமையால் தமிழுப் பொன்னுக்கு மாற்றில்லாமற் போற்று. தமிழுன்னை ஆறுமுக நாவல்ரைப் பெற்ற இன் நூரூண்டு தவஞ்செய்து தேழிப்பெற்ற பெருஞ் செல்வம் நமது அடிகளார். நாவலர் பெருமான், விபுலானந்த அடிகளார் போன்ற தியாக சிலர்கள் காலமாகிய விருட்சத்தில்தூரூண்டுக்கு ஒரு தரம் தோன்றும் கணி போன்றவர்கள். ஆயிரம் பண்டிதர்களை உண்டாக்கலாம்; ஒரு விபுலானந்தரை உண்டாக்கமுடியாது.

6. தமிழ்தலை தாங்கிய நான்காம் மதுரைச் சங்கச் சான்றேருன்காண்
தன்னூர் கரங்தைச் சங்கம் போற்றும் தகைகால் முதறிவோன்
அம்தீத் தமிழ் முதற் பேராசானுய அண்ணை மலையமர்க்கோன்
ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத் தறிவர்ப்பிரான்
இமிழ்கடல் இலண்டன் மாங்கர்ப் பெளதீக் இயல்தேர் விஞ்ஞானி
இன்னுஞ் சென்னைக் கலைச்சொற் சபையின் ஏற்றும் பேறுதலைவன்
கம்ப்தமிழ் நாடு காணி யுனக்துக் கவாய் கவிக்குயிலே
கலைஞரை விபுலா னந்தன் வாழ்க்கெனக் கவாய் கவிக்குயிலே.

மதுரைத் தமிழச் சங்கப் புவவர்; கரங்தைத் தமிழச் சங்கம் போற்றும் பேரற்வரளர்; அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்து முதல் தமிழுப் பேராசிரியர்; யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தின் அறிவிர்க்கறிவர்; இலண்டன் பி.என்சி. (B. Sc) சென்னைக் கலைச்சொல்லாக்கச் சபையின் பொதுத் தலைவர். குழிலே, விபுலானந்த அடிகளார் ஈகமே மீன்கெனக் குவினால் தமிழ் நாடு உனக்குக் காணியாகும்.

7. அறப்பயிர் நாட்டிய உழவோ னப்பயிர ராக்கம் குருதேவர்
அருள்ளீர்ப் பாய்ச்சி வளர்த்தே அன்புக் காவ வடமைத்தபிரான்
புறப்பகை வெள்ளைப்புள்ளோடு கருமைப்புன்மை விலங்கோட்டைப்
பேசற்றுஞ் சொல்லம் பானுட் பகைகடி நூனப் போன்வாளான்
துறப்பேனு நிலைசேர் தேப்பத் தேறித் துயர்க்கடல் நீத்த மகான்
கக்தர ராம கிருட்டின சங்கம் தாந்தைமை வாழ்வித்தோன்
சிறப்பனமை தோள்வலி மீன்கென வாழ்த்திக் கவாய் சேழுங்குயிலே
தீருநிறை விபுலா னந்தன் வாழ்க்கெனக் கவாய் சேழுங்குயிலே.

அடிகளார் ஓர் உழவர்; தருமமே பயிர்; குருதேவரின் திரு வகுளே சீர்; அன்பே வேலி. பயிரை அழிக்க வகும் புறப்பகை வெள்ளைப் பறவைகளும், கரிய மிருகங்களும். அடிகளாரின் தரு மத்துக்கு இடையூருக அந் நாட்களில் குறுக்கே நின்ற மேல் நாட்டினர் சிலரையும், சீழ் நாட்டினர் சிலரையும் இவை முறையே குறிக்கும். அடிகளார் தமது சொல்லம்பால் இவர்களைக்

கொல்லாமல் துரத்தி அருள் செய்தார். உட்பகவர்களாகிய ஜம்பொற்கணையும், மனத்தையும் ஞானமாகிய வாளால் வென்றவர். துறவுறமாகிய தெப்பத்தால் துன்பமாகிய கடலைக் கடந்தவர். மூரீராம கிருஷ்ண சங்கத்தைத் தந்து கம்மை வாழ்வித்தவர்.

8. சேவிக்கினி தாகச் சேந்தமி முறுத்துமேன் தேசிக மணி கண்டாய் சீர்வள ரீத் திருமணி பாரத தேசப் போதுமணிகான் புவிக்கினி யலைந்து வறுந்தனர் கோதி வருந்தேல் போவாயேல் புத்தமிழ் தலைந்த முத்தமிழ் போன்வாய் விருந்திடுவான் தவிப்பினி நீங்கத் தமிழ்மொழி யோங்கத் தாய்நா டினபூறவே தமிழன் தன்தலை நிமிர்ந்தே யுலக சமத்துவம் வேன்றிடவே கவிப்புல வோன்ககம் மீள்கேன வினிதே கூவாய் கவின்துயிலே கண்மணி விபுலா னந்தன் வாழ்கேனக் கூவாய் கவின்துயிலே.

அழகிய குயிலே, இனி டீ வெறுந்தனர் கோதி வருந்தாதே. அடிகளாரின் திருமுனினே செல்வாயானால் புதிய அமிர்தங்கலங்த முத்தமிழாகிய இதழ் உணக்கு கல்விருந்தாகும்.

9. மல்கலை யீழப் பல்கலை மன்றக் குழுவினர் மனமாற வண்கவி யின்பங் கூட்டுண் புலவோர் மதிதார் நிலைமாற நல்கலை யுடைய வள்ளல்க் என்ப வெள்ளத்தே சார நற்கலை கற்று மெய்யுணர் தூறவோர் நடுநிலை நின்றேராச் சோல்கலை கற்போர் சோர் நிலை நீங்கித் துள்ளிக் களிகாரத் தோடர்படு மன்பிற் பின்படு நல்லோர் துயர் விட் டோளிசேர வெல்கலை மேலோன் மீள்கேன விரைவாய்க் கூவாய் மென்துயிலே விபுலா னந்த வியன்மணி வாழ்கேனக் கூவாய் மென்துயிலே.

கல்கல்- கொட்டை. கடுகிலை- இன்பதுன் பத்திற் சமடுத்தி. வெல்கலை- வெற்றிபெற்றகல்கி; கற்ற கல் வி யால் தம்மைத்தாமே வென்றவர். பிறரை வெருட்டுதற்குத் தமது கல்வியைக் கருவி யாகக் கொள்ளாதவர்.

10. திருக்கிற குணமலை நின்றேன் தேவ்வத் திருவருள் நதி பாடவோன் சீரிய மட்டுநன் னுடைடை யோனுயர் சிவபுரி தனில் வாழ்வோன் போருள் நிறை பன்மொழி மாலிகை யோனிசை யாழ்தாற் புரவியினேன் புலமேப் ஜம்பொறி யானை யடர்த்தோன் பூங் காவிக் கொடி யோன் அருள்கிறை சமய சமத்துவ முரசம் அடிப்போன் குருதேவர் ஆலை தலைச்சிரமேகொடு தாங்குமேம்மகள்பல் லாண்டுறைக இருள்கிறை யுலகோளி குழ்கேன வாழ்த்திக் கூவா யின்துயிலே இசைத் தமிழ் விபுலா னந்தன் வாழ்கேனக் கூவா யின்துயிலே.

இது தசாங்கர்கூறுகின்றது. தசாங்கம் தெய்விக் ஆட்சிக் குரிய பத்து உறுப்புகள்: குண்மாகியமலை; திருவருளாகியநீதி; மட்டகளப்பாகியநாடு; சிவபுரியாகியநகரம்; தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் முதனிய பலமொழிகளாகியமாலை; யாழ்நூலாகிய குதிரை; ஜம்பொற்களாகிய யரனை; காவிக்கொடி; சமயசமத்துவமாகிய முரசம்; குருதேவரின் உபதேசமாகிய ஆணை. இன்குயிலே, இப்பத்துங் துணையாக உலகை இன்ப ஒளிக்குள்ளாக்கும் அடிகளார் நிடுவாழ்வெனக் கூவுக.

விபுலானந்த அடிகளார்

முத்தமிழின் வடிவமெனத் தோன்றி மேற்கு

மொழிக்கடலும் வடகடலும் முறையினாடத்

தத்துவங்களென்றியுணர்ந்து சாந்திகண்ட

தவமுனியை யிசைத்தமிழின் தந்தையென்ன

வித்தகயாழ் ஞாலநூரும் விபுலானந்த

வியன்மனியை யீழமணி விளக்கை நாளும்

சித்தமதில் மகிழ்ந்தேற்றிப் பத்திசேய்து

புத்திதேளிந் துண்மைவழிச் செல்வோம் யாமே.

ஈழ நன்னட்டிலே கிழக்கு மாகாணத்தின் தலைமை நிலையமாய்வைந்துள்ள மட்டக்களப்புப் பட்டினத்தின் தென்திசையிலே இருபத்தெட்டுக் கல் தொலையிலே காரைதீவு என்னுமோர் பேரூர் உள்ளது. கீழ்பாவில் தெங்கும் புங்குங் தாழையுங் தழைத்த நெய் தலங்கான லும், மேல்பாவிற் பொங்குநீர்ப் பொய்க்கையும் செங்கதிர்க் கழனியும் பொலிங்க தண்பலை மருதமுஞ் சூழ்ந்து இயற்கையன்னையின் இருப்பிடம்போ வீலங்கும் இப்பேரூரைக் காரேறுமூதார் என வழங்குவர் நம் அடிகளார்.

பதியெழுவற்யாப் பழங்குடி கெழுமிய இட் மூதானது பண்டுதொட்டே தமிழும் தமிழ்ப் பண்பாடும் நிலைபெற்றுள்ள ஒரு செழும்பதியாகும். இந்ஸல்லுரின் கண்ணே 1892ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 24ஆங் தேதிக்குச் சரியான கர வருடம் பங்குனித் திங்கள் பதினாறாங் தேதி நூயிற்றுக்கிழமை செங்கதிருதயத் துச் சீர்சாலடிகளார் மங்கள நிகழ்ச்சிகள் வயங்கித் தோன்ற மண்மிசைப் பிறந்தார். இவரது தங்கையார் பெயர் சாமித்தம்பி; தாயார் கண்ணம்மையார்; பின்னைத் திருநாமம் மயில்வாகனம்.

தமது ஜூந்தாவது வயதிலே மையோலை பிடித்த மயில்வாகனத் துக்குக் காரைதீவிலுள்ள திரு. நல்லரத்தினம் ஆசிரியர் எழுத் தறிவித்த இறைவனஞானர். எதிர்காலத்தில் உயர்ந்த அறவு படைத் தவராதற்குரிய பயில்வாகனத்தின் உருங் திருவுங் சண்ட இரு முதக்குரவரும் நல்லோரும் இவரைப் பத்தாவது வயதிலே காரை தீவுக்கு வடபால் மூன்று 'மைல்' தொலையிலுள்ள கல்முனைப் பட்டினத்துக்கு ஆங்கிலமூந் தமிழுங் கற்றற் பொருட்டு அனுப்பி வருகள். அக்காலத்தில், கல்முனை மெதடின்த சங்க ஆங்கில கலா சாலையிலே ஆங்கிலமூந் தமிழுமாகிய இரு மொழியும் வல்ல நல்லாகியில் ரொருவனிருந்தார். அவர் பெயர் திரு. க. குஞ்சித்தம்பி யென்பது. நமது மயில்வாகனம் இவ்வாசிரியரின் அங்கும் ஆகரவும் பெற்றுக் குருகுல வாழ்க்கைக்கும் உரியவரானார். அங்கு தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தக்க பயிற்சி பெற்று நுண்மதியும் நுழைபுவழிமுழுடைய உத்தம மானுக்கரெனப் பாராட்டப்பெற்ற மயில்வாகனம், பின்னர் மட்டக்களப்புப் பட்டினத்திலுள்ள அர்ச். மைக்கேல் கல்லூரியில் ஒரு மாணுக்காரனார். அங்குள்ள பேராசிரியர்களுள்ளே உயர்திரு. வொன்னல் கவரமியார் குறிப்பிடுத்தக்கவர். இவர் ஆரிய அறவும், கேரிய போக்கும், சீரிய குணமும் வாய்ந்த ஒரு கத்தோலிக்க குரவர்; கணித தூஸ் வீற்புனர்; அளவுகடந்து எவ்வரயும் புகழாதவர். இத்தகைய பேராசிரியர் நமது மயில்வாகனத் தின் கணிதத் திறமையைப் புகழ்ந்து பேசும்போது தமது நெடுங்கால ஆசிரிய அனுபவத்தில் மயில்வாகனத்தைப்போன்ற அதி தீவிரமதி படைச்சத ஒரு மாணவனைக் கண்டதேயில்லை யெனக் கூறுவார். தமிழிலுஞ் சிறங்க சணித மேதையாக மயில்வாகனம் விளங்குவதை எதிர்காலத்திற் காண்பேர்கள் எனவும் உரைப்பார். இத்தகைய சற்குரவரிடம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற நமது மயில்வாகனம் 1918ஆம் ஆண்டிலே தமது பதினாறுவது வயதிலே கேம் பிற்ஜ சீனியர் பரீட்சையில் முதல் வரிசையிற் சித்தியெய்தினார்.

இந்கே கலைபயில்கையில் மயில்வாகனம் தமது விடுமுறை காலங்களைத் தமிழும் டைபோழியும் கற்பதிலே கழித்துவரலானார். அக்காலத்துக் காரைதீவில் வாழ்ந்து வந்த சைவர்க்குரவராகிய வித்து வான் 4. பொ. வைத்தியலிங்க தேசிகர் இவருக்குத் தமிழ் மொழியும் வடமொழியும் அற்கவுறுத்தி மேற்படிப்புக்கு வழி வகுக்கலானார். இதனால் மயில்வாகனத்தின் உள்ளத்தே இயல்பாக அமைந்து கிடந்த கவிப்புலமையும் கல்வியறிவுடன் மினிரவதாயிற்று.

பின்பு மயில்வாகனம் 1911ஆம் ஆண்டு கொழும்புநகர் ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிற் புகுத்து 1912ஆம் ஆண்டு முடிவில் நல்லாசிரியராக வெளிவந்தார். பயிற்சிக் கல்லூரியிற் கற்றபாடங்கள் இவருக்குக் கிடைச்சியைச் சுமப்பதுபோல் எனிதாயிருந்தமையால் உயர்தரத் தமிழ் கற்பதில் இவர் நாட்டங்கொண்டார்.

கொழும்பிலே தமிழ்ப் பேரறிஞர்களாக அக்காலத்துத் திகழ்ந்த தென்கோவைக் கந்தையபிள்ளை, முதலியார் சிற். கைலாசாரின்லை, சி. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியோரிடத்துச் சங்க இலக்கியங்களையும், தொல்காப்பிய மீருகவுள்ள இலக்கணங்களையும் பாடங்கேட்டு வரலானார். இக்காலத்து இவரைச் சாமிதாச பயில்வாகனங்களை வழங்குவார்.

இன்னர் மட்டுமாநசருக்குத் திரும்பி ஓரிரண்டாண்டு ஆசிரியத் தொழில் புரிந்தார். மானுக்கர் மனப்பான்மை இவரை ஆட்கொண்டுவிட்டது. மீண்டும் கொழும்புமாககர் சென்று பொறியியற் கல்லூரி (Technical College)யையடைக்கு 1916ஆம் ஆண்டில் விஞ்ஞானக் கலையில் ‘திப்ளோமா’ப் பட்டமும் பெற்றார். இவ்வாண்டிலேயே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டித பரிட்சையிலும் கித்தியெய்திப் பண்டித யயில்வாகனங்களிரைப் பாராட்டப் பெற்றார்.

1917ஆம் ஆண்டிலே பண்டித மயில்வாகனங்குக்கு யாழிப் பாணத் தொடர்பு வாய்ப்பதாயிற்று. அங்குள்ள சம், பத்திரிகையார் கல்லூரியில் விஞ்ஞான பேரோத்தாகிரியாகப் பதவியேற்கலானார். தமது சொந்த முயற்சியின் பெறுபேறுக அதேவாண்டில் இலண்டன்மாநகர்ப் பல்கலைக்கழகத்து ‘விஞ்ஞான கலாகுமாரன்’ என்னும் பி. எஸ்சி. பட்டமும் பெற்றார். 1920ஆம் ஆண்டிலே யாழிப் பாணத்து மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபருமானார். விஞ்ஞானத்துறையிலும், இலக்கியத்துறையிலும், சமயத்துறையிலும் அளப்பரிய சேவை செய்து அறிவொளியாகவும், தியாகத்தின் கிண்ணமரகாவும் விளங்கிய பண்டித யயில்வாகனங்களின் துறவுள்ளாம் யோகர் சுவாமிகளின் கூட்டுறவு காரணமாக வளர்ச்சியுற்றுப் பக்குவிடிலை யடைவதாயிற்று.

இந்கிலையிலே 1922ஆம் ஆண்டு பண்டிதரின் வாழ்க்கையிலே பெரியதோர் நிறைவண்டாயிற்று. பொறிகள் மனத்தின் வழி சிற்க; பணம் புத்தியின் வழி சிற்க; புத்தி ஆண்மாவுக்கு அரண்செய்து சிற்க; காலமும் இடமும் வாய்க்கப்பெற்றமையால், பண்டித மயில்வாகனங்கள் சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தலைவர் உயர்திரு. சர்வானந்த சுவாமிகளின் அருள்நோக்கத்தால் உலக இன்பங்களில் உவர்ப்புற்றுத் துறவற நெறியிற் புகுந்தார். சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்துத் திருக்கூட்டத்திற் சேர்ந்து பிரபோதசைதன்னியார் என்னும் பிரமசரியத் திருநாமமும் பெற்றார். இவரது துறவின் அதி தீவிர பக்குவத்தையற்றாக ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தலைமைப்பீடாதிபதியும் அருள்வள்ளுமாகிய உயர்திரு. சிவானந்த சுவாமிகள் 1924ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதத்துப் பூரணைத் திருநாள்ஸ்ல் இவருக்குக் காவியினை வழங்கி நூடேனுபதேசஞ்சு செய்து, சுவாமி விபுலாந்தர் என்னுங் தாய் நாமமுன் சூட்டிச் சங்கத் துறவிகளுள் ஒருவராக்கி அருள் செய்தார்.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஈழாட்டுச் சோதியாகிய சுவாமி விபுலானந்தர் 1925ஆம் ஆண்டு பாரத நாட்டிலிருந்துமீண்டு தமது தாய்நாட்டையடைந்து தன்னலமற்ற சேவையை ஆரம்பிக்கலானார். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கிளைத் தாபனமொன்றை ஈழநாட்டிலே நிறுவி அதன் ஆதரவிலே பல கல்விச்சாலைகளை அமைத்தும், மாணவரில்லங்களை நிலைநாட்டியும், திருமடங்களைக் கட்டியும் தரும் பரிபாலனங்கு செய்துவந்தார். அடிகளார் கிழக்கிலங்கையில் நிறுவிய கல்வி நிலைபங்கங்களுள்ளே கல்விடி-உப்போடையிலுள்ள சிவானந்த வித்தியாலயம் முதன்மை வாய்ந்தது. இதன் பக்கத்தே அனுமத மாணவரில்லமும், துறவாச்சிரமமுஞ் சேர்ந்து ஈழநாட்டின் தபோவனம்போற் காட்சியளிக்கின்றது.

திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரியும், வண்ணை வைத்தீசுவர வித்தியாலயமும், புனியந்தீவி விவேகானந்த வித்தியாலயம் என்னும் மகளிர் கல்லூரியும் குறிப்பிடத்தக்க உயர்தர ஆங்கில கல்லாசாலைகளாகும். பல்வேறு தமிழ்க் கல்லூரிகளும் ஆங்காங்கே அடிகளாரின் நன்மூயற்சியால் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. பழையமையில் முளைத்துப் புதுமையில் வளர்ந்து, பழையமை கலந்த புதுமையலர்ந்து அறிவுக் களிகளைத் தருகின்ற இச் தாபனங்களெல்லாம் அடிகளாரின் திருவுருவம்போற் காட்சியளித்து விளங்குகின்றன.

அதன் பின்னர் 1931ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அடிகளார் சிதம்பரம் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதற் றமிழ்ப் பெரும்பேராசானுக மூன்று நல் யாண்டுகள் தொண்டு புரிந்தார். 1937 ஆம் ஆண்டு திருக்கைலாச யாத்திரை செய்து திரும்பினார். 1939 ஆம் ஆண்டில் இமயமலையடிவாரத்திலுள்ள மாயாவதி ஆசிரமத்திலே ‘பிரபுத்தபாரத’ என்னும் உயர்தர வேதாந்த சஞ்ஜிகையின் ஆசிரியராயிருந்து அறிவொளி பரப்பினார். 1943இல் ஈழநாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதற் றமிழ்ப் பெரும்பேராசரியராயமர்ந்து தமது உடற்பொறை சிங்கும்வரையும் உயர்கலைத் தொண்டு பூண்டார்.

1947 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சென்று, திருக்கொள்ளம்சூதார் ஆனநடைய பின்னையார் சங்கிதியிலே சைவத்திருவும் தமிழ்த்திருவு முடைய நல்லோரது அவைக்குழாத்தில் தமது ஒப்புயரவற்ற யாழ் நூலை அரங்கேற்றிய உயர்திருப்பணியினை வைகாசித்திங்கள் ட.ஆம் 7 ஆங் தேதிகளில் நிறைவேற்றியதுடன், ஈழநாடு திரும்பித் தமது அவதார நோக்கம் முற்றுப்பெற்றமையாற் போலும் 1947ம் ஆண்டு ஆடி (July) மாதம் 19 ஆங் தேதி அமைதியோடு கூடிய நள்ளிரவில் அருட்சோதியுட் கலந்தார். சுவாமிகளின் புனித சமாதி சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் பக்கத்தே அழகாக அமைந்திருக்கின்றது.

அடிகளார் இயற்றிய நூல்கள்

1. யாழ்தூஸ்: இது பழங்களிடம் இசைக்கலை நூட்பங்களை ஆராய்ச்சி முறையாக விரிக்கு விளக்கும் ஒரு பெருநூல். சிலப் பந்திகாரத்திலே தலையெங்கிச் சிதறிப் பரந்துகிடந்தபழுந்தமிழ் இசை மரபுகளையெல்லாம் ஒருவழிப்படுத்தி நிரல்பட விறுத்தி விளக்குகின்ற இந்தால், பண்டைத்தமிழரின் இசைக்கருவிகளாகிய வில்யாழ், பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ், சகோடயாழ் என்பவற்றுள் முன்னொலையெங்கிணையும் பொதுவாகவும், சகோடயாழைச் சிறப்பாகவும் விரித்துக் கூறுவதற்கு யாழ்தால் என்னும் பெயர்பெற்றது. சகோடயாழ் என்பது, சத்கோஷ+யாழ்; நல்ல ஒன்றையெடுத்த யாழ் எனப் பொருள்படும் ஒரு தொடர்மொழி. இது செம்முறைக் கேள்வி யென்னும் பழங்கமிழ்ப் பெயரின் மொழிபெயர்ப்பாக வடமொழியில் வழங்கப் பெறுவது. ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மறைந்துபோன இதன் வடிவத்தினையும், இயல்பினையும், இயக்கத்தினையும், மற்றைய யாழ்களின் வடிவங்களையும், கணித நூட்பத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தமிழ் மொழி, வடமொழி இசைதால் முடிபுகளை யெல்லாம் ஒருங்குகண்டு, ஒப்பநோக்கித் தமது அறிவாராய்ச்சிக்கித் திறமையும், ஞாபகசக்தியும் துணையாக அடிகளார் இனிது வெளிப்படுத்தித் தமிழுலகுக்கு உபகரித்திருக்கின்றார்கள். தமிழிசையாகிய கடலைக் கடப்போர்க்கு இந்தால் ஒரு தெப்பமாகும்.

2. மதங்க குளாமனி: இது நாடக இலக்கண அமைதி கூறும் ஒரு நூல். மதங்கர் என்பது நாடக ஆசிரியர் எனவும், சூளாமனி என்பது சிரோரத்தீனம் எனவும் பொருள்தரும். இத்தொடர் ஆங்கில நாடக ஆசிரியராகிய ஷேக்ஸ்பியரைக் குறிக்கும். இந்த உலகத்தையே ஒரு நாடகமேடையாகச் செதுக்கிக் காட்டிய ஷேக்ஸ்பீயரின் அற்புதச் சிறப்பக்காட்சியில் ஈடுபட்ட அடிகளார் அவரது பெயரைச் செக்கிறபியார் எனத் தமிழ் வடிவத்தில் அமைதி துக்கந்த நூட்பமும் இங்கே நினைந்து மகிழ்தற்குரியது. இந்தாலே, தமிழ்மொழி, வடமொழி நாடக அமைப்பையும், ஆங்கில நாடக அமைப்பையும் ஒப்பநோக்கிக்கண்ட முடிபுகளை அடிகளார் ஒருங்கே அமைத்துக் காட்டுகின்றார். அடிகளாரின் மொழிபெயர்ப்புத் திறமைக்கும், செம்யுள் நடையின் செம்மைக்கும் இந்தால் ஓர் உரைகள் போன்றது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் இதைப் பதித்து வெளியிட்டுள்ளது. அச்சங்கப் பண்டித பரீட்சைக்கும் இஃதோர் பாடமாகும்.

3. நடராஜ வடிவம்: இது திருவருள் வடிவாகிய ஜங்தொழில்களையும் சுருக்கமாக விளக்கும் ஒரு சிறநூல்.

4. உமாமகேசவரம்: இறைவன் மாதோருபாகனுயமைங்குள்ள நுட்பத்தினை விளக்கும் ஒரு சிறு நூல்.

5. கலீச்சொல்லகராதியின் ஒரு பகுதி: விஞ்ஞானப்பகுதியின் பெளதிகப் பொருள் சம்பந்தமான மேஸ்நாட்டுப் பதங்களுக்கேற்ற தமிழ்ச்சொற்களைக் கொண்டது. சொல்லாக்கக் குழுவுக்குச் சுவாமிகளே பொதுத்தலைவராய்ச் செயலாற்றினர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தால் இவ்வகராதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

6. மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்: கருமயோகம், ஞானமோகம், விவேகானந்தஞானதீபம், நம்மவர்ஞாட்டு ஞானவாழ்க்கை, விவேகானந்த சம்பாஷனை முதலாகப் பலவுள்ளன.

7. கட்டுரைகள்: ஆங்கிலவாணி, மேற்றிசைச் செல்வம், ஆங்கில இலக்கிய அமைப்பும் ஆக்கமும் (தமிழ்), தமிழ் இலக்கிய அமைப்பும் ஆக்கமும் (ஆங்கிலம்) முதலிய இன்னும் நூற்றுக்கானவை உள்ளன.

8. செய்யுள்கள்: குருதேவர் வாக்கியம் முதலிய பிரபங்கங்கள் பலவும், ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்ப் பாடல்களும்.





